

Sygn. akt III AUa 279/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak
Sędziowie:	SSA Romana Mrotek (spr.) SSA Barbara Białecka
Protokolant:	St. sekr. sąd. Edyta Rakowska

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2013 r. w Szczecinie

sprawy V. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o emeryturę

na skutek apelacji ubezpieczonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 17 stycznia 2013 r. sygn. akt VI U 1908/11

oddala apelację.

SSA Romana Mrotek SSA Anna Polak SSA Barbara Białecka

Sygn. akt III AUa 279/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 października 2011 r. organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu V. K. prawa do emerytury wobec nieudokumentowania wymaganego 20 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Organ rentowy nie uwzględnił ubezpieczonemu okresu prowadzenia działalności gospodarczej od 28 października 1991 r. do 31 grudnia 1993 r., ponieważ ubezpieczony nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu oraz w oraz okresów zarejestrowania w Powiatowym Urzędzie Pracy jako bezrobotny od 6 stycznia 2003 r. do 15 sierpnia 2004 r. i od 19 listopada 2004 r. do 16 grudnia 2004 r. bez prawa do zasiłku dla bezrobotnych. Organ rentowy nie rozpatrywał zeznań świadków dotyczących zatrudnienia ubezpieczonego w Rolniczej (...) w T. w okresie od 1 marca 1962 r. do 30 sierpnia 1963 r.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony V. K. i wskazał, że czuje się pokrzywdzony odmową uwzględnienia do okresu jego ubezpieczenia, pracy od dnia 1 marca 1962 r. do 30 sierpnia 1963 r. w Rolniczej (...) w T.. Zaznaczył, że nie dysponuje dokumentami potwierdzającymi zatrudnienie w wymienionym okresie, ponieważ zaginęły one w wyniku włamania do jego mieszkania w 1999 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy w Szczecinie wyrokiem z dnia 17 stycznia 2013 r. oddalił odwołanie.

Z ustaleń stanowiących podstawę faktyczną rozstrzygnięcia wynika, że ubezpieczony V. K. urodził się w Grecji, posiada paszport grecki oraz kartę stałego pobytu wydaną przez Wojewodę (...), ważną do 22 września 2018 r. W wymienionych dokumentach wpisano datę urodzenia ubezpieczonego 2 sierpnia 1945 r. Z kolei w skróconym akcie małżeństwa oraz świadectwie pracy z 2 listopada 2010 r. wpisano datę urodzenia ubezpieczonego – (...) r. W okresie od 1 marca 1962 r. do 30 sierpnia 1963 r. ubezpieczony był zameldowany w miejscowości T. nr (...) i w tym okresie wykonywał pracę w Spółdzielczym (...) w T. – jako członek Spółdzielni. Ubezpieczony dysponował wówczas dokumentami potwierdzającymi jego datę urodzenia jako (...) r., w oparciu o które można było przyjąć, że w 1962 r. miał już ukończone 18 lat. Z tytułu pracy w Spółdzielni wypłacano mu co miesiąc zaliczki, które następnie były rozliczane na koniec roku, kiedy wypłacano pozostałą część należności z uwzględnieniem faktycznie przepracowanych dniówek i ustalonej wysokości dniówki. W Spółdzielni wymiar pracy ubezpieczonego zależał od wyznaczonych zadań, faktycznie pracował 8 – 10 godzin dziennie, zaś latem nawet 12 godzin dziennie. Zimą pracował przy dojeniu krów, wożeniu siana dla krów, karmieniu bydła, krojeniu buraków. Latem jeździł ciągnikiem, wykonywał wszelkie prace polowe. Spółdzielnia w T. działała jeszcze w latach siedemdziesiątych. W tym okresie byli w niej zatrudnieni: W. P. - w okresie od 3 stycznia 1957 r. do 30 listopada 1965 r. – w charakterze kierowcy oraz T. H. – w okresie od 1 października 1961 r. do 28 lutego 1975 r. – jako mechanik maszyn rolniczych. Do chwili obecnej nie zachowała się dokumentacja dotycząca pracowników oraz członków Spółdzielczego (...) w T.. Następnie w okresie od 21 września 1964 r. do 11 czerwca 1966 r., ubezpieczony był zatrudniony jako stolarz, w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Stoczni (...). Z kolei od 19 września 1966 r. do 14 października 1967 r. wykonywał pracę stolarza w (...) spółce z o.o., zaś od 21 października 1967 r. do 28 listopada 1968 r. w (...) Zakładach (...) (obecnie (...) S.A. w S.). Następnie, ubezpieczony był zatrudniony także w pełnym wymiarze czasu pracy w charakterze stolarza od 20 stycznia 1974 r. do 24 stycznia 1975 r. w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w S.. Kolejnym okresem ubezpieczenia było zatrudnienie jako palacz w (...) sp. z o.o. od dnia 7 października 1975 r. do 24 kwietnia 1976 r., a od 2 listopada 1978 r. do 1 lutego 1979 r. w (...) sp. z o.o. w S.. Później, w okresach od 25 października 1982 r. do 9 maja 1983 r. oraz od 24 października 1983 r. do 11 maja 1984 r. i od 29 października 1984 r. do 10 maja 1985 r. ubezpieczony był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy jako palacz w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Handlu (...) w S.. Ponadto w okresie od 10 października 1991 r. do 22 sierpnia 2000 r. ubezpieczony wykonywał działalność gospodarczą, którą ubezpieczony ma zgłosić w Urzędzie Skarbowym w S. do chwili obecnej, a w dniu 3 stycznia 1994 r. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. zgłoszenie do ubezpieczenia osoby prowadzącej działalność. Jako datę rozpoczęcia wykonywania działalności ubezpieczony wskazał 1 stycznia 1994 r. Do zgłoszenia dołączył oświadczenie, w którym wskazał, że jest narodowości greckiej i posiada obywatelstwo greckie, dlatego zgłasza wniosek o zarejestrowanie go od dnia 1.01.1994 r. z tytułu prowadzenia działalności. Ubezpieczony podlegał ubezpieczeniu społecznemu – do 31.12.1998 r. oraz ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym po 31.12.1998 r. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w następujących okresach: od 1 stycznia 1994 r. – 10 maja 1999 r., od 1 stycznia 2005 r. do 30 czerwca 2007 r., od 1 września 2007 r. do 30 września 2010 r. oraz od 1 lutego 2011 r. do chwili obecnej. W okresie od 6 stycznia 2003 r. do 15 sierpnia 2004 r. oraz od 19 listopada 2004 r. do 16 grudnia 2004 r., V. K. był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w S. jako bezrobotny bez prawa do zasiłku.

W tych okolicznościach Sąd Okręgowy zważył, że odwołanie okazało się nieuzasadnione.

Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy przez pryzmat przepisów z art. 27 i art. 28 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.09.153.1227 j.t.), a także regulacji obowiązujących w spornym okresie art. 34 ustawy z dnia 28 czerwca 1962 r. o zaopatrzeniu emerytalnym

członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, ich domowników oraz ich rodzin, art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz ich rodzin, art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i bezrobociu oraz art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, Sąd Okręgowy przyjął, że ubezpieczony chociaż osiągnął wymagany wiek emerytalny (65 lat), to nie udowodnił wymaganego przepisami art. 27 i 28 ustawy o emeryturach i rentach z FUS okresu składowego i nieskładowego. Odwołując się do materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania, Sąd I instancji wskazał, że możliwym było zaliczenie ubezpieczonemu okresu pracy od 1 marca 1962 r. do 30 sierpnia 1963 r. z tytułu zatrudnienia w Spółdzielczym (...) w T.. Wprawdzie nie jest obecnie dostępny wykaz dniówek obrachunkowych przepracowanych na rzecz Spółdzielni, jednakże art. 34 ustawy z dnia 28 czerwca 1962 r. o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, ich domowników oraz ich rodzin (Dz.U. z 1966 r. nr 1, poz. 1), regulował taką właśnie sytuację wskazując, że za dzień pracy uważa się 8 godzin pracy, przy czym ilość dni pracy w okresie roku oblicza się dzieląc sumę godzin pracy członka spółdzielni w ciągu roku przez liczbę 8. Za dzień pracy w spółdzielni uznaje się zaś dniówkę obrachunkową. Zgodnie z art. 34 ust. 2 wymienionej ustawy jeżeli brak jest w spółdzielni ewidencji dniówek obrachunkowych, a członek spółdzielni w inny sposób nie udowodni liczby dniówek obrachunkowych, zalicza mu się za każdy pełny rok członkostwa 100 dni pracy. Z powyższego wynika zatem, że za okres zatrudnienia ubezpieczonego od 1 lipca 1962 r. do 30 sierpnia 1963 r. możliwe jest uwzględnienie okresu w wymiarze minimalnym (tj. przy przyjęciu jedynie 8-godzinnego dnia pracy) – 1 roku i 2 miesięcy. Wprawdzie ubezpieczony oraz przesłuchani w sprawie świadkowie podawali, że wymiar czasu pracy zwłaszcza w okresie letnim przekraczał 8 godzin, jednak nie byli w stanie precyzyjnie tego czasu określić. W tej sytuacji możliwe było jedynie przyjęcie wspomnianego powyżej 8-godzinnego wymiaru czasu pracy. Ponadto, z uwagi na treść ust. 2 cytowanego przepisu, za okres od 1 marca 1962 r. do 30 czerwca 1962 r. możliwe było także odpowiednie ustalenie okresu pracy przy przyjęciu, że za każdy rok członkostwa w spółdzielni zalicza się 100 dni pracy. Skoro wskazany okres pracy do dnia 30 czerwca 1962 r. wyniósł 3 miesiące, czyli ¼ roku, zatem możliwym stało się uwzględnienie ubezpieczonemu z tego tytułu ¼ z wymienionych w przepisie 100 dni pracy, co daje 25 dni pracy. Łącznie zatem można ubezpieczonemu zaliczyć z tytułu zatrudnienia w Spółdzielczym (...) w T., okres 1 roku 2 miesięcy i 25 dni, co łącznie z już uwzględnionym przez organ rentowy okresem 18 lat 5 miesięcy i 15 dni, daje 19 lat 8 miesięcy i 10 dni, ewentualnie razem z okresem uwzględnionym do 30.06.2011 r. (k. 41) – w wymiarze 18 lat 8 miesięcy i 15 dni - daje 19 lat 11 miesięcy i 10 dni. Okres zatrudnienia ubezpieczonego w Spółdzielni w T. potwierdzają nie tylko zbieżne, logiczne i stanowcze zeznania świadków T. H. i W. P. oraz zeznania samego ubezpieczonego ale także treść zaświadczenia wystawionego przez Urząd Miejski w U., potwierdzającego zameldowanie ubezpieczonego w miejscowości T. we wspomnianym okresie czasu. Dodatkowo sami świadkowie T. H. i W. P. posiadają stosowne dokumenty potwierdzające ich zatrudnienie w Spółdzielczym (...) w T.. W tej sytuacji Sąd uznał, że powyższy okres zatrudnienia został przez ubezpieczonego wykazany, chociaż nie mógł być zaliczony w wymiarze oczekiwanym przez ubezpieczonego Jeżeli zaś chodzi o okres prowadzenia działalności gospodarczej od 28 października 1991 r. do 31 grudnia 1993 r., to okres ten nie może zostać zaliczony z uwagi na to, że ubezpieczony nie podlegał wówczas ubezpieczeniu społecznemu z tego tytułu. Do tego ubezpieczenia V. K. zgłosił się dopiero od dnia 1 stycznia 1994 r., którą to datę ubezpieczony wpisał w rubryce 7 druku S 51 – „data rozpoczęcia wykonywania działalności”. Nie może tego zmienić w żadnym razie ani okoliczność, że już wcześniej - tj. w okresie od 10 października 1991 r. ubezpieczony wykonywał działalność gospodarczą ani że figurował i figuruje od 28 października 1991 r. w Urzędzie Skarbowym w S. z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Wprawdzie istotnie ubezpieczony nie miał możliwości opłacania składek na ubezpieczenie społeczne od początku prowadzenia działalności tj. od 28 października 1991 r. ponieważ jako obywatel grecki nie mógł być wówczas objęty tym ubezpieczeniem, jednak miał możliwość dokonania zgłoszenia do ubezpieczeń przynajmniej od 25 maja 1992 r., a wówczas byłoby możliwe objęcie go ubezpieczeniem od dnia złożenia wniosku w tym zakresie. Od tego bowiem dnia osobom posiadającym karty stałego pobytu i prowadzącym działalność gospodarczą w Polsce na podstawie wymaganych uprawnień, stworzono możliwość uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego i przyjęto rozszerzającą interpretację art. 1 ust. 1 ustawy z 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą i ich rodzin. Z tego względu, osoby te mogły być obejmowane ubezpieczeniem społecznym na swój wniosek, a objęcie następowało od dnia wskazanego we wniosku. Taką rozszerzającą interpretację wspomnianego przepisu organ rentowy zaczął stosować po zajęciu w dniu 25 maja 1992 r. oficjalnego stanowiska w tej sprawie przez Departament Ubezpieczeń i Składek.

Ubezpieczony mógł zatem złożyć wniosek o objęcie ubezpieczeniem przed dniem 1 stycznia 1994 r. jednakże uczynił to dopiero w dniu 3 stycznia 1994 r., a skoro tak i nie uiścił jakichkolwiek składek na ubezpieczenie społeczne za sporny okres od 28 października 1991 r. do 31 grudnia 1993 r., nie jest obecnie możliwe doliczenie tego okresu do okresów składkowych i nieskładkowych. Podobnie nie jest możliwe zaliczenie okresów od 6 stycznia 2003 r. do 15 sierpnia 2004 r. i od 19 listopada 2004 r. do 16 grudnia 2004 r., kiedy to ubezpieczony był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy jako bezrobotny. Zgodnie z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i bezrobociu (Dz.U. z 1997 r. nr 25, poz. 128), do okresu pracy wymaganego do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych oraz okresów składkowych w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin zalicza się okresy pobierania zasiłku. Ubezpieczony nie posiadał w wymienionych okresach prawa do zasiłku, a cytowane przepisy nie przewidują możliwości uznania za okresy składkowe bądź nieskładkowe okresów, w których bezrobotny spełniał ewentualnie warunki do przyznania mu prawa do zasiłku jednak prawa takiego mu nie przyznano (np. dlatego, że tak jak skarżący nie wystąpił o zasiłek). Podobnie kwestie tą reguluje obowiązująca od dnia 1 czerwca 2004 r. ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Dlatego, Sąd Okręgowy uznał, że ubezpieczony nie wykazał wymaganych do przyznania mu prawa do emerytury 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych i na podstawie

art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. odwołanie ubezpieczonego oddalił.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł ubezpieczony i wniósł o ponowne wnikliwie rozpatrzenie jego roszczeń wobec ZUS, a w szczególności lat pracy od października 1991 r. do końca roku 1993, gdy ZUS nie przyjął jego obowiązkowej płatności z tytułu ubezpieczeń, ponieważ ustawa obowiązywała tylko obywateli polskich. W uzupełnieniu apelacji ubezpieczony dodatkowo podniósł, że z częścią wyroku się zgadza, ale krzywdzące jest dla niego niezaliczenie mu okresu prowadzenia działalności gospodarczej od października 1991 r. do końca 1993 r., gdyż w tym zakresie padł ofiarą błędnego prawodawstwa polskiego, które dyskryminowało obcokrajowców. Proponował ZUS – owi opłacenie składek za ten okres w zamian za jego zaliczenie do okresu składkowego, ale propozycja ta została odrzucona, chociaż w ocenie ubezpieczonego nie było przeszkód do jej przyjęcia, szczególnie, że opłacanie zaległych składek było możliwe za okresy 1999 r. do 2009 r. z której to możliwości skorzystał.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja ubezpieczonego okazała się niezasadna.

Ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Okręgowy są prawidłowe, a wyprowadzone z nich wnioski prawne nie budzą zastrzeżeń. Ustalenia te i rozważania Sąd Odwoławczy podziela i przyjmuje za własne.

Wywodząc apelację od wyroku sądu pierwszej instancji ubezpieczony w zasadzie nie wskazuje żadnych okoliczności, które mogłyby podważyć prawidłowość poczynionych w sprawie ustaleń i dokonanej interpretacji przepisów prawnych. Ubezpieczony nie godzi się jedynie z niezaliczeniem mu do stażu ubezpieczeniowego okresu prowadzenia działalności gospodarczej w okresie od 28 października 1991 r. do 31 grudnia 1993 r. oraz zarzucił błędne obliczenie okresu, który może zostać zaliczony do stażu ubezpieczeniowego z tytułu pracy w Spółdzielczym (...) w T.. Przechodząc do oceny zaskarżonego wyroku stwierdzić należy, że zasadnie Sąd Okręgowy wskazał, iż wiarygodne okazały się dowody z zeznań świadków T. H. i W. P. mające uzupełnić brakujący ubezpieczonemu okres składkowy i nieskładkowy potrzebny do uzyskania prawa do emerytury z art. 28 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Wymienieni świadkowie w treści zeznań potrafili wskazać spójnie, że ubezpieczony pracował w Spółdzielczym (...) w T. i jednocześnie potrafili też wskazać okres pracy ubezpieczonego, łącząc go z konkretnymi zdarzeniami wiążącymi się z przyjazdem większej ilości osób narodowości greckiej. Powyższe potwierdzone zostało dokumentem wskazującym na zameldowanie ubezpieczonego w miejscowości T. we wskazanym przez ubezpieczonego okresie. Jednocześnie, na co zasadnie zwrócił uwagę Sąd Okręgowy, niemożliwie okazało się precyzyjne ustalenie dniówek obrachunkowych przepracowanych na rzecz Spółdzielni w T. wobec braku dokumentów potwierdzających ilość dniówek. Sąd meriti dostrzegł wprawdzie, że świadkowie jak i ubezpieczony wskazywali, że wymiar czasu pracy w Spółdzielni często przekraczał, szczególnie w okresie letnim, 8 godzin, ale z uwagi na upływ czasu, co jest oczywiście zrozumiałe, zarówno świadkowie jak i ubezpieczony nie byli w stanie precyzyjnie tego czasu określić. Stąd też nie wiadomo jaki był czas pracy V.

K. w omawianym tutaj okresie wobec braku jakiejkolwiek nawet szątkowej dokumentacji. W takim przypadku prawidłowo Sąd Okręgowy zastosował przepis art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 28 czerwca 1962 r. o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, ich domowników oraz ich rodzin (Dz. U. z 1966 r., Nr 1, poz. 1), zgodnie z którym za dzień pracy w spółdzielni uważa się 8 godzin pracy, przy czym ilość dni pracy w okresie roku oblicza się dzieląc sumę godzin pracy członka w ciągu roku przez liczbę 8 (ust. 1), a w okresie do dnia 30 czerwca 1962 r. za dzień pracy w spółdzielni uznaje się dniówkę obrachunkową, a jeżeli brak jest ewidencji dniówek obrachunkowych, a członek spółdzielni w inny sposób nie udowodni liczby dniówek obrachunkowych, zalicza mu za każdy pełny rok członkostwa 100 dni pracy. Uwzględniając treść cytowanego przepisu ustalony przez Sąd Okręgowy staż pracy ubezpieczonego w Rolniczej (...) uznać należy za prawidłowy. Sąd Okręgowy do obliczenia stażu ubezpieczeniowego do dnia 30 czerwca 1962 r. prawidłowo zastosował przepis art. 34 ust. 2 wymienionej wyżej ustawy, prawidłowo ustalając, że ubezpieczony pracował od 1 marca 1962 r., a zatem do 30 czerwca 1962 r. pracował przez okres

3 miesięcy, co uprawniało, wobec braku ewidencji dniówek obrachunkowych, zastosowanie do obliczenia stażu ubezpieczeniowego okresu proporcjonalnego do określonego w wymienionym przepisie 100 dni jaki się zalicza za każdy pełny rok członkostwa w spółdzielni. Skoro zatem ubezpieczony pracował przez okres 3 miesięcy do dnia 30 czerwca 1962 r. od kiedy możliwe było zaliczenie okresu pracy na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, ich domowników oraz ich rodzin, to uznać należało, że zasadnie Sąd Okręgowy zaliczył proporcjonalnie okres 25 dni. Od dnia 1 lipca 1962 r. do dnia 30 sierpnia 1963 r. możliwym stało się zaliczenie ubezpieczonemu każdego miesiąca pracy w Spółdzielni przy przyjęciu 8 – godzinnego dnia pracy, a zatem w wymiarze minimalnym, wobec braku dostępnych dowodów pozwalających na zweryfikowanie twierdzeń ubezpieczonego, że jego czas pracy był dłuższy niż 8 godzin i dokonanie w tym zakresie konkretnych ustaleń. Trafnie zatem Sąd Okręgowy uznał, że z tytułu pracy w Spółdzielczym (...) w T. ubezpieczonemu należy zaliczyć okres roku 2 miesięcy i 25 dni, a dokonane przez Sąd Okręgowy obliczenia były prawidłowe.

Prawidłowa jest też przedstawiona przez Sąd Okręgowy ocena całokształtu okoliczności sprawy oraz stanowisko zaprezentowane w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku odnośnie zaliczenia ubezpieczonemu okresu prowadzenia działalności gospodarczej od 28 października 1991 r. do 31 grudnia 1993 r. W świetle regulacji art. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą i ich rodzin obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu, określonymu ustawą, zwanemu dalej „ubezpieczeniem”, polegają osoby fizyczne mające obywatelstwo polskie prowadzące na własny rachunek działalność gospodarczą na podstawie m.in. wpisu do ewidencji działalności gospodarczej lub koncesji określonych w przepisach o działalności gospodarczej. Nie ulega wątpliwości, że treść powyższej regulacji pozwala na stwierdzenie, co zresztą zasadnie uczynił Sąd Okręgowy, że prowadzenie na własny rachunek działalności gospodarczej rodzi skutek w postaci obowiązku opłacenia składek na ubezpieczenie społeczne dla osób, które miały w okresie obowiązywania przepisów wymienionej ustawy obywatelstwo polskie i prowadziły działalność w oparciu o przepisy ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej (Dz. U. z 1988 r., Nr 41, poz. 324). Dodatkowo należy wskazać, że zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą i ich rodzin obowiązek ubezpieczenia powstaje z dniem rozpoczęcia działalności rodzącej obowiązek ubezpieczenia. W przypadku ubezpieczonego zasadnie Sąd Okręgowy wskazał, że ubezpieczony złożył wniosek o objęcie ubezpieczeniem społecznym w dniu 3 stycznia 1994 r., wskazując jednocześnie jako datę rozpoczęcia działalności gospodarczej dzień 1 stycznia 1994 r. Dlatego, zasadnie Sąd Okręgowy przyjął, mając też na uwadze stanowisko organu rentowego, który już od dnia 25 maja 1992r. umożliwiał objęcie ubezpieczeniami społecznymi także osób prowadzących działalność gospodarczą, które posiadały tak jak ubezpieczony karty stałego pobytu i prowadziły działalność gospodarczą w Polsce na podstawie wymaganych uprawnień, że skoro ubezpieczony dokonał zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych dopiero z dniem 1 stycznia 1994 r., a za wcześniejszy okres nie dokonał takiego zgłoszenia i nie uiścił składek, to jednocześnie nie było możliwości uwzględnienia teraz tego wcześniejszego okresu do stażu ubezpieczeniowego. Ekspozowany w apelacji fakt ograniczenia w spornym okresie obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym przez osoby prowadzące działalność gospodarczą do osób posiadających obywatelstwo polskie, sam w sobie nie mógł stanowić teraz podstawy do wymuszenia powstania stosunku ubezpieczeniowego w spornym okresie, szczególnie że jak już wskazano sam ubezpieczony wskazał w zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych, że działalność gospodarczą prowadzi od 1 stycznia 1994 r. W sprawie nie

było natomiast kwestionowane, że wnioskodawca uzyskał wpis prowadzonej przez siebie działalności do ewidencji oraz że nastąpiło to w dniu 22 października 1991 r., ale sprawie istotne znaczenie ma fakt dokonania zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego, połączony z faktycznym prowadzeniem działalności gospodarczej na podstawie formalnego wpisu tej działalności do ewidencji. Bez znaczenia pozostaje natomiast eksponowany w zażaleniu fakt zgłoszenia działalności gospodarczej do urzędu skarbowego, ponieważ nie jest to warunkiem objęcia ubezpieczeniem społecznym. W sprawie nie jest natomiast kwestionowane, że ubezpieczony we wniosku o objęcie ubezpieczeniem jako datę rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej wskazał datę 1 stycznia 1994 r., a za wcześniejsze okresy nie dokonał ani zgłoszenia ani też nie opłacał składek na ubezpieczenie społeczne, a tym samym nie było możliwości uwzględnienia spornego okresu jako okresu ubezpieczenia. Tym samym słusznie Sąd Okręgowy nie zaliczył ubezpieczonemu okresu od 28 października 1991 r. do 1 stycznia 1994 r. bez naruszenia obowiązującego wówczas art. 1 ust. 1 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą.

Wreszcie jeżeli chodzi o okres od 6 stycznia 2003 r. do 15 sierpnia 2004 r. oraz od 19 listopada 2004 r. do 16 grudnia 2004 r., kiedy ubezpieczony był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy jako bezrobotny, to okres ten również nie mógł zostać zaliczony do stażu ubezpieczeniowego. Skarżący nie kwestionował, że w wymienionych okresach nie pobierał zasiłku dla bezrobotnych, co jak zasadnie uznał Sąd Okręgowy niezależnie od pobudek ubezpieczonego dlatego tego nie czynił, skutkuje niemożnością uznania wskazanych okresów jako okresów składkowych. Zgodnie bowiem z treścią art. 30 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i bezrobociu, która obowiązywała do dnia 31 maja 2004 r. oraz art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy do okresu pracy wymaganego do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych oraz okresów składkowych zalicza się okresy pobierania zasiłku.

Reasumując, należy stwierdzić, że dokonana przez Sąd Okręgowy ocena wszystkich zgromadzonych dowodów, dokonana została zgodnie z dyspozycją art. 233 k.p.c., a zaprezentowane poglądy prawne zasługują na aprobatę. Należało zatem uznać, że na dzień wydania decyzji przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych wnioskodawca nie wykazał niezbędnych 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych, które uprawniałyby go do uzyskania prawa do emerytury. Dlatego, należało oddalić apelację ubezpieczonego jako nieuzasadnioną.